

Кіровоградська обласна бібліотека ім. Н. К. Крупської
Ім. М.

Контрольний екземпляр

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р. • Четвер, 24 січня 1980 року • № 11 (2739) • Ціна 2 коп.

Ленінському ювілею — гідну зустріч!

П'ятиріччі — ударний темп!

СЛАВНІЙ ТРАДИЦІЇ ВІРНІ

Коллективи передових підприємств Миколи виступили з патріотичною ініціативою — провести 19 квітня комуністичний суботник, присвячений 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна.

Він стане кульмінацією ударної вахти, оглядом нових резервів, на пошук і якнайшвидше використання яких націлюють рішення листопадового (1979 р.) пленуму ЦК КПРС. Девіз ініціаторів суботника — працювати в цей день з найвищою віддачею, особливо ефективно, якісно,

взяти і впевнено тримати випереджаючі темпи роботи протягом усього завершального року п'ятиріччя.

Учасники мітингів, присвячених наступному суботнику, говорили про одностайну підтримку внутрішньої і зовнішньої політики Комуністичної партії, Радянської держави, прагнення своєю працею максимально сприяти дальшому розквітові економіки Країни Рад, зміцнювати її могутність.

Мітинги відбулись у локомотивному депо Москва-Сортивальна, на Московському електромеханічному заводі імені Велодимира Ілліча, автомобільному заводі імені І. О. Лихачова, бавовняному комбінаті «Трехгорная мануфактура» та на інших підприємствах столиці.

(ТАРС).

Невелике затишне приміщення цеху мало чим схоже на стартовий майданчик романтики молодих буднів. Та молода робітниця Галина БЕХАЛО по-справжньому любить свою «непомітну» професію в'язальниці. Отже і працює з молодечим запалом.

Працює Галина Бехало в кіровоградському Будинку побуту «Інгул».

НА ВАХТІ ТРУДОВІЙ

«Бути вірними Іллічевим заповітам — значить, трудитися по-ударному, з максимальною віддачею» — так вважають комсомольці і молодь першого цеху Дніпропетровського заводу твердих сплавів. Вони у відповідь на постанову ЦК КПРС про підготовку до святкування 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна вирішили працювати під девізом: «На честь ювілею — 16 ударних трудових тижнів». Кожен член

цього колективу зобов'язався виконати до запланованої дати особисту п'ятирічку. А на рахунок комсомольсько-молодіжної бригади В. Приступа з цього підприємства буде 8 річних норм з початку п'ятиріччя. Всю продукцію бригада зобов'язалася здавати з першого пред'явлення, одну зміну відпрацює на законотвірній сировині. Почин молодих виробників схвалило бюро Світловодського міського

комсомолу. У змагання включилися вже дванадцять комсомольсько-молодіжних колективів міста. Хід суперництва висвітлюється в спеціальних «екранах» на дільницях і в цехах, де працюють колективи, що змагаються. Повідомлення «екранів» свідчать: суперництво під девізом «На честь ювілею — 16 ударних трудових вахт» проходить успішно. Так, ініціатори — комсомольці цеху № 1 заводу твердих

сплавів — здають 97 процентів продукції з першого пред'явлення. Бригада В. Приступа значно перевищує змішні завдання. Добре працює і колектив слюсарів-ізолювальників О. Голуба з цеху профільованого настилу заводу «Буддеталь» виробничого об'єднання «Дніпроенергобудіндустрія».

П. СОКУРЕНКО,
завідуючий відділом комсомольських організацій Світловодського міського комсомолу.

ВШАНУВАННЯ ПЕРЕМОЖЦІВ

У Петровому відбувся вечір трудової слави. Його учасники вшанували молодих виробників — переможців минулорічного соціалістичного змагання.

Відомою далеко за межами області своїми трудовими успіхами механізаторів з радгоспу «П'ятихатський» Андрію Трюхану було вручено найвищу нагороду комсомолу — Почесний знак ЦК ВЛКСМ та Знак ЦК ВЛКСМ «Трудова доблесть». Цінні подарунки одержали інші молоді передовики виробництва.

Андрій Трюхан і Віктор Миколенко з колгоспу «Перше травня» розповіли учасникам вечора про свої особисті плани, а також про завдання, що стоять перед колективами, в яких вони працюють.

В. КОРЧАГІН,
завідуючий відділом комсомольських організацій Петрівського райкому комсомолу.

АЛЛО, ГОВОРІТЬ КОРПУНКТ!

ДОРОГО ОБХОДИТЬСЯ

У «Молодому комуністі» уже повідомлялося, що на Кіровоградському заводі тракторних гідроагрегатів комсомольці взяли шефство над випуском нової продукції — гідростатичних трансмісій. Член корпункту газети розповів про неабияке народногосподарське значення розробки і впровадження гідротрансмісій у виробництво, подальшого їх застосування. Але заводчани, і особливо молоді, стурбовані рядом недоліків у роботі будівельників. Це призводить до зриву строків здачі нового корпусу під монтаж устаткування. Що робити, будівельники, щоб вийти з прориву? Пропонуємо нашій увазі, шановні читачі, наступне повідомлення кореспондентського пункту «МК» з Кіровоградського заводу тракторних гідроагрегатів.

Будівельники зволікають. І дорого їхня нерозворотливість обходиться. Ми не можемо почати випуск нової продукції. Чекають і замовники — перш за все трудівники сільськогосподарства країни (на заводі випускаються трансмісії для тракторів, комбайнів). А ланцюг замикається на будівельниках. Їх адреса: будуправління № 2 тресту «Кіровоградмашвазбуд» і субпідрядні організації.

У свій час було визначено термін здачі корпусу під монтаж устаткування — березень минулого року. Будівельники зі своїм завданням не справилися. По-

тім визначили другий строк, третій... І нарешті, останній — грудень того ж таки минулого року. Але, як кажуть, віз і нині там. Тобто корпус і досі не готовий.

Здавалося б, у нинішньому році будівельники прискорять темпи робіт. А вони знову самі собі визначають строки здачі тих чи інших дільниць механоскладального корпусу № 3, не виконують обіцянок. Більше того, працюють навіть повільніше, ніж минулого року. Парадокс. Але кого він влаштовує? Звісно, ні нас, ні наших замовників.

У ці дні під дахом корпусу порядкують представники спеціалізованих управлінь № 411 і № 528. Перші ведуть монтаж електромережі. Другі встановлюють повітроводи, монтуєть кран-балку, лаштують очисні споруди. Якщо висловлюватися точніше — повинні виконувати всі ці та інші роботи. Бо на об'єкті рідко побачиш спеціалістів із управління № 411. Не справляється зі своїм завданням і СУ-528. Представники цих організацій біють себе в груди і ремствують на нестачу кадрів. Скаржаться, обіцяють. І не дотримують слова. Та цей стан справ не турбує комсомольські організації будівельників, їх ватажків. На об'єкті немає жодного комсомольсько-молодіжного колективу. Ні разу не побував тут секретар комітету комсомолу тресту Петро Левченко. Начебто ініціатива «Освоєння нової продукції — комсомольську турботу», з якою виступили комсомольці відділу головного конструктора окіально-поршневого машин, не стосується молодих будівельників. Тож нагадаймо їм: через це гідростатична трансмісія залишається майже рік на паперах і в кресленнях...

В. ДУДНИК,
секретар комітету комсомолу Кіровоградського заводу тракторних гідроагрегатів.

ЗА НАКАЗОМ ВИБОРЦІВ

З почуттям великої відповідальності ставляться до своїх зобов'язань депутати Кутівської сільської Ради Буського району. Про свою роботу вони систематично звітують перед виборцями, доповідають про виконання їх наказів, що значною мірою сприяє оперативному вирішенню найрізноманітніших питань.

Було про це розповіді на черговій зустрічі з односельцями і бригадирів колгоспу «Здобуток Жовтня» депутату Е. М. Репі. Очолований ним колектив торік зібрав майже по 50 центнерів зернових з кожного гектара. Велика заслуга в цьому депутата: саме за його найактивнішою участю осушено значну площу перезволоженої землі, що тепер щедро платить урожаєм.

У дні підготовки до ви-

НАЗУСТРІЧ ВИБОРАМ

борів у Верховну Раду УРСР і до місцевих Рад народних депутатів понад 28 тисяч народних обранців Львівщини звітують про те, як виправдують виявлене їм довіря. З часу попередніх виборів в області здійснено до п'яти тисяч наказів.

ДЛЯ ТИХ, ХТО В ДОРОЗІ

Вагони-агітпункти обладнано в приміських поїздах, які курсують між Львовом і навколишніми станціями. У дорозі пасажирів можуть прослухати по поїзному радіо лекцію, взяти участь у бесіді агітатора,

дістати відповідь на питання, яке їх цікавить. Їм також пропонуються бібліотечки літератури до виборів, в агітпунктах на колесах розгорнуто наочну агітацію.

СЛОВОМ І ПІСНЕЮ

На традиційні вечорні запроси молодих виборців Кельменецький районний Будинку культури Чернівецької області. Їх організував клуб відкритих дверей «Юність», який об'єднує культурних райони. З теплими словами до юнаків і дівчат, багатьох з яких голосуватимуть уперше, звернувся депутат, ветерани війни і праці, передовики місцевого колгоспу «Заповіт Ілліча», а також постанці Багачівського району Ростовської області, які прибули до українських друзів підбити підсумки змагання.

І ПОЛИВ, І УДОБРЕННЯ

Всесоюзне науково-виробниче об'єднання по механізації зрошення «Радуга» у співдружності з лівінградськими спеціалістами розробило технологію, яка дає змогу вносити добрива з водою. Для цього створено спеціальний пристрій — гідропідживлювач. Добрива заванта-

жуються в спеціальну ємкість, куди одночасно подається вода з напірного трубопроводу. Розчин входить у дощувальну машину «Фрегат» і подається на поле. Удобрювальні поливи мають ряд серйозних переваг. Відпадає потреба в спеціальних машинах для внесення добрив, удвічі знижуються за-

трати праці. Крім того, в рідкому вигляді добрива краще засвоюються рослинами, ніж сухі, рівномірніше розподіляються.

Гідропідживлювачі показали чудові результати при вирощуванні у ряді господарств Херсонської, Павлодарської, Волгоградської областей. У недалекому майбутньому їх одержать багато колгоспів і радгоспів країни.

Вашим дорогим іменем

У постанові ЦК КіпрС «Про дальше поліпшення ідеологічної, політико-виховної роботи» увага всіх комсомольських організацій спрямовується на необхідності удосконалення всіх форм масово-політичної роботи серед молоді. Особливу роль у комплексному розв'язанні завдань комуністичного виховання молоді відіграє Ленінський залік «Рішення XXV з'їзду КіпрС — у житті!». Третій етап його знаменний багатьма подіями: підготовка до 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна, 60-річчя комсомолу України, у вересні 1980 року минає 60 років істо-

Поширюється серед комсомольців і молоді, наприклад, ініціатива бригади вирубників — відпрацювати п'ять днів року на закономірних шкільних матеріалах. На фабриці 4 комсомольсько-молодіжні бригади, члени яких зобов'язалися працювати по-ударному, зробити гідний внесок у виконання рішень XXV з'їзду КіпрС, листопадового (1979 року) Пленуму ЦК КіпрС, XVIII з'їзду ВЛКСМ, новими успіхами ознаменувати 110-у річницю з дня народження В. І. Леніна. Так, члени комсомольсько-молодіжної бригади швейноскладальної ділянки цеху № 3 змі-

обрали Євдокію бригадиром, а Людмилу — комсоргом бригади.

Складати і виконувати особисті комплексні плани допомагають адміністрація, майстри, бригадири, молоді наставники. Своєчасна практична допомога досвідченого наставника молоді Г. А. Хмельницької багато в чому визначила становлення молоді робітничої Людмили Мумми як досвідченого робітника.

Дієвою формою ідейно-політичного виховання юнаків і дівчат став Ленінський урок. Він допомагає комітетові комсомолу фабрики залучити кожну молоду людину до вивчення ленінської теоретичної спадщини, документів КіпрС. По-творчому поставилися члени комітету фабрики до проведення Ленінського уроку «Разом з партією, разом з народом», присвяченого 60-річчю комсомолу України.

У березні, під час Всесоюзної Ленінської перевірки, у комсомольських організаціях району проіде суспільно-політична атестація. Аналіз виконання особистих комплексних планів дасть можливість не тільки оцінити трудову, суспільно-політичну активність молоді, а й виявити її недоліки, підказати шляхи їх усунення.

Крім того, на основі результатів співбесід з'явиться додаткова можливість провести конкретний аналіз інтересів і запитів юнаків і дівчат, зосередити зусилля комсомольських організацій на поліпшенні ідейно-виховної роботи.

На зустріч фабрики діють штаб по проведенню Ленінського уроку і всіма атестаційними комісіями, до складу яких входять секретарі партійних і комсомольських організацій, голлови цехових комітетів профспілки, начальники цехів, майстри, пропагандисти, ветерани партії і комсомолу. Це дає можливість сконцентрувати увагу громадських організацій на дальшому вдосконаленні виховної роботи з молоддю, зробити атестацію пам'ятною подією в житті і комсомольської організації, і всього трудового колективу фабрики.

А. МАШКОВСЬКИЙ,
другий секретар
Ленінського райкому
ЛКСМУ м. Кіровограда.

Фото П. ХМУРИ.

Коли учням Маловисківської середньої школи № 3, яка носить ім'я В. І. Леніна, запропонували уявити свою зустріч із Іллічем, вони відгукнулися з радістю.

«Якби я зустрівся з Леніним...» І так хочеться у це повірити! Семикласниця **Олена Брашук**, скажімо, уявляє собі зустріч із вождем так:

«Піонери нашого класу підготували цікавий збір до 63-ї річниці Великої Жовтневої соціалістичної революції. На збір вирішили запросити В. І. Леніна. Володимир Ілліч уважно вислухав рапорт про роботу піонерського загону. Спокійні, уважні очі Ілліча, його тепла, підбадьорлива усмішка дуже допомагали нам. Все впевненіше лунали голоси піонерів. Збір ми закінчили піонерською пісню. А потім розповіли Володимирі Іллічу про наші піонерські справи, про те, як змінилося наше місто з часів революції. Ленін цікавився життям людей у ньому, наші шкільні новини. І ми розповідали.

Раніше на місці сучасного районного центру — Малої Виски — знаходилося невеличке село Кудашівка. Кілька вузьких покручених вулиць з бідними, напіврозваленими хатинками під солом'яною стріхою, великий панський маєток у центрі села. Селяни день і ніч працювали

Про що б я розповів Леніну

АНКЕТА «МК»

„ЯКІ МИ З ЧАСІВ РЕВОЛЮЦІЇ?“

на панів, щоб якимось прогосудувати сім'ю...

Замість колишнього села виростило місто. На центральній магістралі — багатоповерхові будинки: народжуються все нові вулиці. Зовсім недавно у Малій Висці з'явився чудовий будинок культури. А незабаром ми, учні, одержимо нове приміщення школи.

Раніше селянські хатини освітлювали тьмяний каганець, а тепер щовечора місто сяє тисячами вогнів.

Потім я розповіла Іллічу, як змінився освітній рівень радянських громадян. Взяти нашу сім'ю. Мої бабусі і дідусь вміли лише читати, а тато й мама мають вищу освіту.

Розмова була дуже ціка-

всю. Кожний виходив із залу із почуттям гордості за нашу соціалістичну Вітчизну, за наш народ. І всі ми поклялися, що будемо вірними продовжувачами справи великого вождя...

Лариса Давидова з 4-А:

«Я б розповіла дорогому дідусеві Іллічу про щастяве життя мого і мільйонів таких, як я. Подякувала б йому за безплатне навчання, веселе дитинство, світле, мирне небо над головою. За те, що моя сестричка відвідала дитячий садок, а мама з татом мають цікаву роботу. Я б показала йому свою квітучу батьківщину, розповіла б про підкорений космос, дорогу до Північного полюса.

Ми б розмовляли із ним довго, бо всього не розкажеш за кілька годин. Мені бачиться усміхнений Ілліч, який разом зі мною радіє за Радянську країну...»

Про подвиги радянського народу у Великій Вітчизняній війні розповіли б В. І. Леніну Ю. Притула (8-А клас), про своїх однокурсників, їхні успіхи, турботи — Л. Сушеніхіна (6-Б клас), про улюбленого вчителя — Т. Колісника (4-А клас), про щастяве життя батьків і дітей у Країні Рад — С. Гончарова (4-А клас), про боротьбу радянського народу за мир — Л. Галущенко (4-А клас)...

Діалог із В. І. Леніним тривав...

СПРАВА НАШОГО ЖИТТЯ

Коли б я зустрілася з Іллічем, це для мене було б найбільшим щастям. Адже на ланах і біля верстатів, в кабінеті вченого і в затішному класі з нами завжди поруч знаходиться Ленін.

Я б йому сказала: «Відмінно вчитися, боротися за мир на всій планеті, зміцнювати дружбу між усіма народами, будувати комунізм — справа нашого життя. Володимире Іллічу,

ми ніколи не звернемо зі шляху, який ви нам вказали. Ми будемо вірними вашим безсмертним заповідям».

С. МОРОЗ,
семикласниця,

с. Червоне,
Гайворонський район.

ПРО ЩО ВІН МРІЯВ?

Я розповіла б Іллічу, як ми вчимося, як живемо. Нам видають безплатно

підручники. Ми навчаємося безплатно, бо про нас дбають Комуністична партія і Радянський уряд.

Я б запитала Леніна, чи визнає він теперішню столицю Радянського Союзу. А якою була Москва раніше? Про що Володимир Ілліч мріяв, як був молодим революціонером?

І. ЛЕСЬКОВА,

учениця 4-Б класу Добровеличківської середньої школи.

НА ТВОЮ КНИЖКОВУ ПОЛІЦЮ

КНИГИ ДО 110-РІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ В. І. ЛЕНІНА

Григор'єв М. Ф. Батько. Документальна повість про Іллію Миколайовича Ульянова. М., Політвидав, 1978. Це книга про прекрасну людину, видатного педагога, вихователя блискучої плеяди революціонерів Ульянових, батька В. І. Леніна.

Вечеткова О. А. Повість про матір. (Про Марію Олександрівну Ульянову). М., Політвидав, 1978. Марія Олександрівна не належала до організації революціонерів, але вона виховала всіх своїх дітей

революціонерами, пішла за ними, стала їх вірним одиномцем і на схилі років могла сказати: «Я пишаюся своїми дітьми».

Драбніна Е. А. І. Ульянова-Елізарова. М., Політвидав, 1979.

Ліна Іллівна — найстарша з дітей Ульянових. На її очах вони росли, ставали зрілими борцями. Перед нею пройшло все життя Володимира Ілліча. Вона була видатним діячем Комуністичної партії, професійним революціонером.

Про Володимира Ілліча в багатьох книгах розповідає його друг і соратник по боротьбі **Надія Костянтинівна Крупська**. Одицею з книг, до якої ввійшли статті і виступи Н. К. Крупської про В. І. Леніна, є: **Крупська Н. К. «Про Леніна»**. М., Політвидав, 1979.

Цікава також книга про сестру Надії Костянтинівни **Воскресенська З. І. Надія**. М., «Дитяча література», 1979.

Книга розповідає про дитячі та юнацькі роки Надії Костянтинівни, про її

дружбу з В. І. Леніним.

Ще юнаком В. І. Ленін став на революційний шлях. Приїхавши із Самари в Петербург, він увійшов до групи марксистів, які згуртувалися для революційної боротьби. Про членів групи «Визвольні праці» розповідає книга: **Кругінова Н. І. «Уроки конспірації»**. М., «Дит. література», 1978.

У багатьох творах ідеться про ставлення Володимира Ілліча до молоді.

Десятерик В. І. 2 жовтня 1920 року. В. І. Ленін на

III з'їзді комсомолу. Документальний репортаж. К., «Молодь», 1977.

День 2 жовтня 1920 року блискучий і дорогий радянській молоді, всій прогресивній молоді світу. Саме тоді В. І. Ленін приїхав на відкриття III Всеросійського з'їзду РКСМ і виступив перед делегатами з промовою про завдання спілок молоді. Книга буде корисною комсомольцям у підготовці до відзначення 60-річчя з дня написання роботи «Завдання спілок молоді», яке відзначається цього року.

Десятерик В. І. Ленін. Жовтень. Молодь. Документальна хроніка. М., «Дит. літ.», 1978.

У молоді В. І. Ленін вбачав справжніх будівників

нового суспільства. Про зв'язки Володимира Ілліча з дітьми, з молоддю, про його постійне піклування про нове покоління розповідає автор.

Галін Б. А. Будівник нового світу: нариси і літературні портрети. М., «Рад. письменник», 1978.

У кожному з нарисів ми бачимо Володимира Ілліча з його нестримною енергією, з його любов'ю до людини і турботою про неї.

О. ШУГАЄВА,
завідуюча бібліотечно-філіальним відділом обласної бібліотеки для дітей ім. А. П. Гайдара.

І „ЧУДЕСА БЕЗ ЧУДЕС“

Одним із актуальних завдань педагогічної науки є формування у дітей науково-атеїстичних поглядів та переконань як на уроках, так і поза школою. Форми і методи цієї роботи — різноманітні: бесіди, тематичні вечори, вечори запитань і відповідей, обговорення книг, статей на атеїстичні теми, перегляди кінофільмів та діафільмів. Особливо корисними, на мою думку, є тижні наук,

або, як ми говоримо, предметні тижні. Вони розширюють світогляд учнів, поглиблюють знання з того чи іншого предмету, формують у школярів науково-матеріалістичні переконання. Закінчується тижень, як правило, тематичним вечором. У нас, наприклад, тижень хімії увінчався вечором «Чудеса без чудес», тижень космонавтики — вечором «Космос: небо без бога», тощо.

Головне в боротьбі з релігійними пережитками,

підкреслено в постанові ЦК КПРС «Про подальше поліпшення ідеологічної, політико-виховної роботи», — індивідуальна робота з віруючими, суворе дотримання законодавства про культу, впровадження нових обрядів.

У нашому селі є сім'я сектантів-баптистів Олієвських, у якій десятеро дітей. Всі вони знаходяться в полі зору вчительського колективу.

З кожним роком слабне релігійний вплив батьків на дітей. Ця визнає і сам

П. Олієвський. Старші буги пасивними, школу відвідували, але не брали участі ні в позакласних заходах, ні в іграх, які проводилися під час відпочинку, не співали на уроках співів. Як-що мова заходила про релігію, демонстративно закривали вуха. Та зовсім інші Павлик і Віра, які сьогодні навчаються в школі. Ми прагнемо створити таку обстановку, щоб ці діти зазжди відчували увагу до себе. Помітивши їхні здібності, дали доручення. Так Павло, учень 6 класу, має

нахил до малювання, креслення. Він член редколегії сатиричної газети «Перчик». Йому часто доручають виготовляти наочні посібники, таблиці, писати оглошення. Він активний учасник танцювального гуртка сільського Будинку культури, залюбки виступає на оглядах. Віра, учениця 8 класу — солістка шкільного хору, а також молодша вожата в 1 класі. Малюки люблять її за веселу вдачу. І Павлик, і Віра — піонери.

Щоб створити сприятливі умови для формування в учнів наукового світогляду, потрібна цілеспрямована атеїстична робота і серед батьків, особливо се-

ред віруючих.

З цим завданням справляється науково-атеїстична секція первинної організації товариства «Знання». В її роботі використовуються різні форми пропаганди: цикли лекцій про дійсність і релігію, бесіди, кінолекції. Працівники бібліотеки теж займаються пропагандою науково-атеїстичних книг, готують книжкові виставки, тематичні вечори. Як видно, спільними зусиллями легше викоринювати зло.

Л. ДРАБИНА,

директор Первозданівської восьмирічної школи Кіровоградського району.

ЯК ВІДПОЧИВАЄТЕ ВИ?

ИНЖЕНЕР, КОНСТРУКТОР, АКТОР

Цікавий і різноманітний світ захоплений. Він розкриває таємниці прекрасного, допомагає утверджуватись особистості.

Захоплення театром привело Володимира Того до Палацу культури імені Жовтня. Вісім років тому відчинив він уперше його двері. Спочатку опановував азбуку сценічного мистецтва у драмстудії, а згодом одержав і перші ролі в народному театрі. З усмішкою згадує Володимир перший вихід на сце-

ну в спектаклі за п'єсою К. Симонова «Так і буде», де він зіграв роль ад'юта Саші. Роль була повною протилежністю його веселій вдачі, довелося багато працювати.

Кожна нова роль для Володі, як і для інших учасників колективу, — заглиблення у складний, незбагнений світ людських взаємин, коли хочеться випробувати самого себе в певних ситуаціях. За роки гри в народному театрі Володимир створив чимало цікавих образів, але роль Саші у спектаклі «Сталева риба» — найулюбленіша. І, мабуть, саме тим, що ролі в народному театрі близька серцю актора, його несподівані, ділові вдачі. Пам'ятаються і ролі Павловича в «Докторі філософії», Угара в «Провінційних анекдотах».

Режисер театру Т. Й. Корнієць говорить: «Воло-

ді — перспективний актор, і працювати з ним цікаво. Він наполегливий, уміє критично оцінити гру, є в його роботі справді робітничий запал».

Можливо, саме тому Володимир і доручили роль головного диспетчера СМУ Леоніда Шиндіна в спектаклі «Ми, нижчепідписані», над яким нині працює колектив. Це — центральна роль вистави, що порушує актуальні питання сьогодення. Роль складна, психологічно наповнена, з широким емоційним діапазоном. І природно, що довіря породжує відповідальність, бо образ Шиндіна вплине на успіх спектаклю, якого нетерпляче очікують прихильники театрального мистецтва.

Л. ДЕРЕВ'ЯНКО,
кореспондент позаштатного відділу естетичного виховання «Молодого комунара».

ПЛАНЕТА „МК“ БЕЗСОРОМНИЙ РОЗИГРАШ КИТАЙСЬКОЇ КАРТИ

Закінчився візит міністра оборони США Г. Брауна в Китай. Крім Пекіна, де були проведені чотириденні переговори з китайськими керівниками, він побував ще в Ухані й Шанхай.

Цей візит у період відходу американської адміністрації від політичних розривів міжнародної напруженості остаточно продемонстрував перехід Вашингтона від «збалансованої політики у відносинах між СРСР і КНР» до рішучості різко активізувати свої зв'язки з Китаєм на шкоду відносинам із Радянським Союзом.

У плані двосторонніх відносин був досягнутий «реальний прогрес у поставках Китаю американської технології, яка може бути використана для воєнних потреб». Зокрема, йдеться про такі галузі, як електроніка, виробництво електронно-обчислювальних пристроїв і супутників спостереження. Перший крок у цьому напрямі — готовність США продати станцію по прийманню інформації із супутників «Лендсат-Д».

Як заявив Г. Браун на прес-конференції, його візит сприяв не тільки по-

глибленню двосторонніх зв'язків, а й став продуктивним обміном думками про становище в районах, де обидві країни прагнуть до досягнення спільних стратегічних цілей». Міністр оборони США закликав китайське керівництво спробувати разом із Сполученими Штатами розробити «дії, що доповнюють одна одну», як він висловився, на протипаузу «роєвій експансії». Підкреслюючи заокреанському гостеві, заступник прем'єра Держради КНР Ден Сяопін заявив, що «США і Китай мають зробити все необхідне, щоб організувати опір Радянському Союзу».

Переговори, що завершилися, показують, що центральним фактором зближення позицій обох сторін виступає саме антирадянщина. Практично всі виступи Г. Брауна і китайських лідерів містили грубі антирадянські вигадки, заклики до боротьби проти «радянського експансіонізму» і т. п. Особливо різким нападом, як і слід було чекати, піддався Китай. Як заявив Г. Браун на прес-конференції, його візит сприяв не тільки по-

ду. По суті, Вашингтон і Пекін старанно підготували один одного до зайняття більш антирадянської позиції і навіть до «практичних дій» у цьому плані.

Американська сторона хотіла б, звичайно, щоб Китай по можливості у найповнішій мірі взяв на себе надання воєнної допомоги Пакистану, а також забезпечення зброєю контрреволюціонерів. Останніх, як відомо, підтримують Китай, Пакистан і США. У вищих ешелонах Вашингтонської адміністрації усвідомлюють, що прямі великомасштабні поставки зброї настроють проти них Індію та інші країни району і призведуть до ще більшого падіння престижу Сполучених Штатів. У наявності неперикрита спроба розіграти «китайську карту» з гегемоністською метою, яку переслідують американські стратеги.

Під прикриттям антирадянської димової завіси Вашингтон і Пекін фактично провели узгодження військово-стратегічних і зовнішньополітичних акцій на світовій арені і, зокрема, в Азії.

«Паралельність інтересів» Китаю і США на ділі означає створення нового антирадянського альянсу. При цьому Пекін, добуваючись прихильності США, сподівається на швидку модернізацію своєї економіки, і перш за все воєнної машини, з тим, щоб здійснити свою давню експансіоністську мрію щодо Південно-Східної Азії. Вашингтон же прагне пошанувати відносно втрачені позиції у цій частині світу. Так чи інакше подібний гегемоністський альянс суперечить інтересам розрядки й миру, а відтак приречений на провал.

В. ТОПЧАН.

(АГН).

В обласному огляді робіт творчої молоді, що проходить у Кіровоградському українському музично-драматичному театрі імені М. Л. Кропивницького, беруть участь молоді актори театру Л. Хуторян, А. Носаченко, В. Литвиненко, В. Хобта, А. Марченко, Л. Приходько, В. Степаненко, А. Красовський.

Якщо підрахувати, скільки ролей — людських долів і характерів — зіграв за своє творче життя молодий кропивницький Анатолій Носаченко, вийде досить солідна цифра — понад 20 за 6 років роботи.

С в автора улюблені ролі. Серед них — роль Хлестанова у «Ревізорі» М. В. Гоголя. Про таку роль мріють, на неї чекають довго. Можна сказати, що Анатолію пощастило. Він грає з досвідченими майстрами сцени: народним артистом УРСР Г. Семеновим (городничий), заслуженою артисткою УРСР А. Любеню (Ганна Андріївна). Його «ревизор» — людина, нещасна своїм соціальним статусом існування, дитини свого класу, суспільного ладу.

Фото В. ГРИБА.

ВИНУВАТЕЦЬ — ІМПЕРІАЛІЗМ

ІДЕОЛОГІЯ НЕЛЮДСЬКОСТІ

НАВРЯД чи багато американців бачили фільм молодого режисера Уїлса Робертса «Серед чоловіків» (або «Чоловіча компанія»). А не завадило б. Це досить повчальна документальна стрічка, створена на основі інтерв'ю з солдатами США — колишніми і нинішніми. Автор намагається вияснити, чим керується у Сполучених Штатах при підготовці молодих воїнів.

Відповідь парадоксальна, її можна висловити одним словом, яке вимовляється колишнім учасником «брудної» війни у В'єтнамі, — «дегуманізація». Це означає переворонення солдата у німі і покірливі «машини війни».

Молодим хлопцям про-

мивають мізки так, щоб назавжди вбити в голову: «по той бік» немає нічого людського, там інші істоти. Наприклад, один із «героїв» фільму розмірковує: «Якщо свої, американські, жінки — це матері, сестри, дружини, кохані, то «чужі» — це відьми, вовчиці, повії, яких треба палити, вбивати, гвалтувати». І треба сказати, що саме такий підхід, який ґрунтується на подвійних стандартах («свої» — «чужі»), і демонструвала більшість «тихих американців» у Південно-Східній Азії. Звідси — трагедія Сонгмі, байдужі бомбардувальні авіабомби дітей у Ханой...

Нині, здавалося б, з кожним днем згасають шрами, завдані воєнною

авантюрою у В'єтнамі, прийняйми для американської сторони. Але, як і раніше, ті самі методи, як показує фільм У. Робертса, практикуються для підготовки військовослужбовців США. «Дегуманізація» залишає свої отруєні сліди не тільки за межами цієї країни. Вона, подібно бумерангу, повертається і раз у раз завдає ударів по самих Сполучених Штатах.

Як відомо, 1979 рік був оголошений Міжнародним роком дитини. Між тим у США останнім часом відзначають зростання справжньої епідемії жорстокості у ставленні до юних. Статистика подібного обходження з дітьми у США свідчить про посилення нелюдськості. Якщо 1967

року було зареєстровано сім тисяч подібного роду фактів, то вже у 1974 (зауважте, це роки війни у В'єтнамі) їх кількість збільшилась до 200 тисяч.

Для американців стало звичним, що в швидку допомогу доставляються діти, котрим ставлять діагноз так званого «синдрому побитої дитини». Найчастіші ушкодження — розрив печінки, перелом руки чи інших кінцівок, пролом черепа, які майже завжди викликані жорстокістю близьких.

Нелюдське ставлення до юних проявляється не тільки в сім'ях. У країні, незважаючи на боротьбу деяких профспілкових та інших організацій, регулярно порушується трудове законодавство щодо дітей. Згідно з даними міністерства праці США, у середньому щороку здійснюється понад 20 тисяч цих порушень.

Праця дітей — джерело додаткових прибутків для великих агропромислових

концернів США, і заробляють вони на цьому мільйони доларів. Тільки в землеробстві зайнято більше півмільйона підлітків, багатьом лише 9—10 років. Батьки більшості з них — робітники-мігранти. Вони ростуть неписьменними, тому що не можуть відвідувати школу через постійне кочівне життя своїх батьків. За словами деяких американських учителів, «це найбеззахисніші серед усіх беззахисних». Вчителька початкової школи у штаті Каліфорнія Ф. Макнейл повідомила, що дві третини таких учнів страждають анемією, фурункульозом, запаленням кишечника чи нирок. «У них немає можливості стати частиною колективу школи. У них відсутнє почуття дому, і тому їх самосвідомість розвивається слабо, а устремління зазнаються нищимою», — підкреслила вона.

У КІНЦІ 1977 року президент Дж. Картер підписав закон про різне

мінімальну заробітної плати. По суті, непомітно для американської і світової громадськості було легалізоване положення про застосування дитячої праці на сільськогосподарських роботах у США. І хоча профспілки і деякі законодавці намагалися цьому протидіяти, новий закон фактично дозволив підприємцям наймати на час збирання врожаю (з липня по жовтень) неповнолітніх робітників. Адже їхня зарплата значно нижча від мінімальної.

І останній штрих. Всяке суспільство, ізолюючи правопорушників, хай то будуть дорослі чи діти, робить це головним чином з метою їх виправлення, перевиховання. Заїдси і термін — виправні заклади. Однак із американських дитячих «виправних закладів» вийшло 80 процентів усіх дорослих злочинців.

Так замикається порочне коло «дегуманізації». Так повертається бумеранг.

В. САВЕЛЬЄВ,

СВЯЩЕННИЙ ОБОВ'ЯЗОК

Здається, це було тільки вчора: прощання на пером, мідь оркестру, яскраві квіти. А все-таки як уже далеко — рідні, друзі, кохана, все цивільне життя. Ти став солдатом. Про високе звання захисника Вітчизни, про шляхи становлення молодого воїна розповідає в бесіді з нашим кореспондентом Герей Радянського Союзу генерал армії П. О. Белік.

В ЄДИНОМУ СТРОЮ

— Петре Олексійовичу, ви ось уже більше п'ятдесяти років у строю, пройшли шлях від червоноармійця до генерала, і, думаю, молодим солдатам цікаво дізнатися, як починалась ваша армійська біографія.

— Очевидно, досвід мій мало стане в пригоді нинішній молоді. Минуло вже немало років, скільки грандіозних подій вони в собі вмістили. Сьогоднішні хлопчики ростуть у зовсім інших умовах, аніж мої однокласники.

Батько мій був із бідних селян, землі майже не мав. Мені виповнилось п'ять років, коли почалась перша світова війна. Батька мобілізували на фронт. Жилось і без того бідно, а тут уже зовсім сутужно стало. З восьми найнявся працювати пастухом, а в одинадцять став безпритульним, ходив по селах, просив хліба.

1925 року добрався до Києва, де мене помістили в дитячу трудову колонію. Шефствували над нею курсанти Київської піхотної школи. Ця обставина і вплинула на мій вибір — став курсантом.

До умов армійської служби я звик досить легко. Після стількох років блукання, залізної дисципліни колонії напружений армійський ритм здавався звичайним.

Розумію, зовсім інша справа для нинішніх хлопців.

Із кола друзів вони потрапляють у незнайомий колектив, із домашнього затишку — в казарму, від домашніх борщів — до солдатської каші. Додайте до цього і фізичні навантаження. Ось чому перші місяці служби вважаються найважчими. Витримає, переможе себе — будеш відмінним солдатом.

Тут юнакові важливо зрозуміти — він став мужчиною. Все, дитинству треба потиснути руку і розпрощатися з ним назавжди. Твоє життя підлягає тепер одному завданню — батьківщину захищати. Пригадайте дітяцькі Перекоп, Царицин, Каховку. Пригадайте батьківські Сталинград, Малу землю, Курську дугу. Тепер настала ваша черга виконувати цей свяятий обов'язок.

— Солдат. Мабуть, для тих, хто тільки почав службу, це завжди гучно сказано. Ще не раз новенькі гімнастери просякнуті потом, зіб'ються каблучки важких чобіт, перш ніж новобранці стануть справжніми воїнами. Як скоротити цей шлях становлення молодого солдата?

— Юнакам у першу чергу необхідно допомога ко-

мандирів. Будучи офіцером, я завжди намагався зрозуміти кожного новачка — адже всі вони різні.

Часто згадую свого першого командира Черткова. Думаю, запам'ятали його на все життя й інші курсанти нашого взводу. Суворий і вимогливий, він у той же час відзначався делікатністю, добрим ставленням до нас. Чертков сам особисто допоміг мені підібрати і підігнати обмундирування. На мій погляд, дуже важливо, яким буде перший командир на армійському шляху, з наказу він почне чи з поради, допомоги.

Хочу звернути увагу молодих солдатів на одну деталь. Недаремно Чертков так уважно ставився до того, як сидить гімнастерка на його підлеглих. З першого дня він учив нас поважати армійську форму. Це залишилось назавжди.

Повинен сказати, в армії не буває дрібниць. Неправильно загорнув онучу, значить, натар на марші ногу, відстав від товаришів — підрозділ втратить одного бійця. Неправильно склав обмундирування на ніч — не встигнеш по тривозі вклястися у відведений час, підведеш класифікацію.

Особливо хочу нагадати про дисципліну. Беззастрешне підкорення офіцерові — неохитний закон. Знаю, багатьом важко звикнути до цього. Треба пам'ятати: ти служиш Батьківщині.

Багато що залежить від самої людини, від її бажання хутчіше стати в стрій. А друзів вона знайде собі швидко. Недарма стільки пісень складено про справжню армійську дружбу. «Сам загинь — товариша виручи» — головна заповідь солдата.

Буде важко, звичайно, «не дасть спокою» сержант, але на складному марші він мовчки візьме твій важкий автомат і підсумок, і тоді ти зрозумієш його суворість і доброту.

Так що відразу звикайте бути військовою людиною. Моя порада: вчитайтесь іще раз у військову присягу. Кожне її слово має глибоке значення.

І ще. Юнак завжди має пам'ятати, що він стає в один стрій із солдатами революції, солдатами Перемоги, і прагнути бути достойним цього високого звання.

— Ви, Петре Олексійовичу, командували взводом, ротою, батальйоном, полком... округом. Чого намагались навчити своїх підлеглих?

— Хороший солдат — це ідейно стійка, фізично

сильна людина, яка відмінно володіє зброєю і технікою. Мужність і сміливість — якості, обов'язкові для воїна, і я вважав своїм обов'язком виховати їх у молодих людей.

Як це зробити? На тактичних навчаннях, у полі треба створювати обстановку, максимально наближену до бойової, при якій у хлопців виробляється сміливість. Головний учитель — поле, полігон, стрільбище. Для солдатів я влаштовував різноманітні випробування: на танках вони стрибали через рови, форсували ріку вброд, хоча тоді не було ніяких пристосувань для підводного водіння. Тут необхідні винахідливість, кмітливість.

Проводив також свого роду екзамени. На карті відкреслював пряму лінію, вказував точку на відстані 20 кілометрів і давав наказ дістатися туди й назад. У бак наливав бензину рівно на сорок кілометрів і спечатував його. І вперед. По пагорбах, по горах до цієї точки небагато більше виїде, адже дорога нерівна. Без кмітливості палива не вистачить. Винахідливі повертались через години три-чотири, інші блукали по п'ять діб, тягнучи мотоцикл на собі. Звичайно, без запасів їжі — ніякої. Адже «точка» — ось вона, поряд. Хитруни після таких прогулянок ховали їжу в лісі, розвідували, коли я придумаю черговий «зораний заїзд». Я знав про ці склади і не заперечував — все ж винахідливість...

Усі бійці хоробро воювали на фронтах Великої Вітчизняної, багато хто нагороджений орденами і медалями.

— Ваші підлеглі перевірку проходили не з навчання — у бою. Відомо, що бойове хрещення Ваш полк одержав у районі Шепетівки. Як проявилась сталь танків і характерів?

— Ні, ні мої підлеглі не мали досвіду бойових дій, та я був упевнений у влучності солдатів, у їхній ненависті до ворога, в здатності терпіти важкі умови. І не помилюсь.

Противник, прорвавши кордон, почав стрімко просуватися передовими загонами на Шепетівку. Ворог намагався захопити зручний для атаки плацдарм, перегрупуватися і завдати розгромного удару. З цим загонем, у складі якого були мотопіхота і танки, ми і зіткнулись. І вщент його розбили.

Виняткова хоробрість кожного стала вирішальним фактором нашої перемоги. Пригадую подвиг командира мотоциклетного загону Бугрова. Він відстрілювався до останнього патрона. Фашисти вирішили взяти його в полон. Не бронетранспортері вони загнали його до лісу і знесиленого притиснули до дерева. І ось тут Бугров прийняв рішення, якого від нього не чекали ніхто. Він вискочив на бронетранспортер (відкритий) і малою саперною лопатою знищив шість гітлерівців. Куля наздогнала Бугрова в іншому бою, значно пізніше, а до цього сміливець встиг не раз перехитрити смерть, встиг знищити немало ворогів. Такими були солдати Перемоги. Будуть гідні їхнього подвигу, рівняйтесь на них.

(ПРЕС-БЮРО «КОМСОМОЛЬСКОЇ ПРАВДИ».)

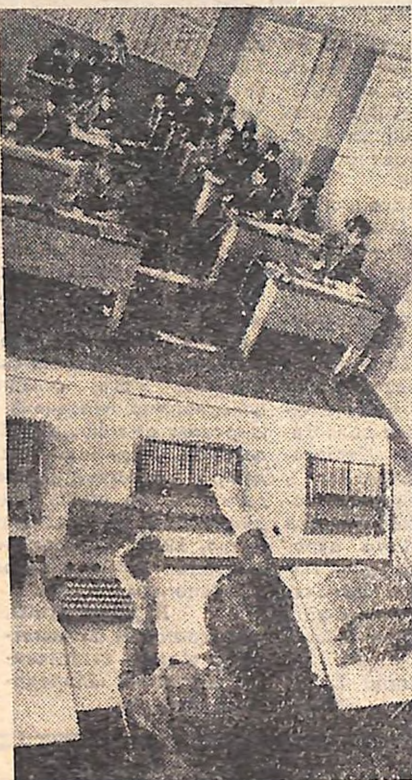
Йде Всесоюзний Місячник оборонно-масової роботи

НА ВІРНИСТЬ ВІТЧИЗНИ

Вчора почався Всесоюзний місячник оборонно-масової роботи. Професійкові, комсомольські та дтсаафівські активісти розгорнули активну пропаганду заповітів В. І. Леніна, праць Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР Л. І. Брежнєва з питань захисту соціалістичної Вітчизни, положень Конституції СРСР, рішень XXV з'їзду КПРС та дванадцатого (1979 р.) Пленуму ЦК КПРС, славних революційних, бойових і трудових традицій партії, радянського народу і його Збройних Сил. У школах, профтехучилищах проводяться уроки мужності, зустрічі з ветеранами війни, воїнами-земляками.

В робітничих і сільських клубах будуть проведені лекції, бесіди, тематичні п'єси, кінофестивалі військово-патріотичних фільмів, в комсомольських організаціях заплановано влаштувати конкурси технічної творчості молоді, Ленінські та суспільно-політичні читання на теми «Ленінські вчення про захист соціалістичної Вітчизни», «Конституція СРСР про захист соціалістичної Вітчизни, як найважливішу функцію держави, священний обов'язок громадянина СРСР».

В ПЕРШИН ДЕНЬ МІСЯЧНИКА ОБОРОННО-МАСОВОЇ РОБОТИ НАШ ФОТОКОРЕСПОНДЕНТ В. ГРИБ ПОБУВАВ У КІРОВОГРАДСЬКІЙ РАДІОТЕХНІЧНІЙ ШКОЛІ ДТСААФ. ТУТ НАБУВАЮТЬ ТЕХНІЧНИХ ПРОФЕСІЙ БІЛЬШЕ 240 ЮНАКІВ ДОПРИЗОВНОГО ВІКУ.

ВИХОВАНЦІ ШКОЛИ УСПІШНО ВИСТУПАЮТЬ НА РЕСПУБЛІКАНСЬКИХ ТА ВСЕСОЮЗНИХ ЗМАГАННЯХ З РАДІОСПОРТУ. МАЙБУТНІ ВОЇНИ ПОВСЯДКАС ТРЕНУЮТЬСЯ ЦЬОЮ СКЛАСТИ ЗАЛІК З ФІЗИЧНОЇ ТА ВІСЬКОВО-ТЕХНІЧНОЇ ПІДГОТОВКИ.

НА ЗНІМКАХ: СЕРЕДНЄ ФОТО — ІДУТЬ ЗАНЯТІ В ГРУПІ № 5: ВГОРІ — ВІДМІННИКИ НАВЧАННЯ ОЛЕКСАНДР МУРАШКІН ТА АНДРІЙ БРЕУС; ВПІЗУ — ВИКЛАДАЧ В. О. ГОРБАЧОВ З КУРСАНТОМ ЛАВЛОМ КОЗАЧЕНКОМ.

ЧЕКАЄМО ГОСТЕЙ

Ігри Олімпіади-80 триватимуть два тижні. За попередніми даними, в них візьмуть участь більше 10 тисяч спортсменів не менше, ніж із 130 країн світу (найбільш представницькими були Ігри у Мюнхені, де виступали олімпійці 122 країн. А кількість усіх учасників, гостей і офіційних представників, об'єднаних у спортивні делегації, становитиме приблизно 13 тисяч. Олімпіаду обслужуватимуть 3,5 тисячі суддів, 900 із них — із-за кордону.

Московські Ігри висвітлюватимуть близько 7800 представників преси. Олімпійське будівництво

в основному завершується. Всього споруджувалось і реконструювалось 99 олімпійських об'єктів різного призначення, із них 76 — у столиці, решта — в Таллінні, Ленінграді, Києві і Мінську.

Трибуни 26 спортивних споруд Москви, Талліна, Ленінграда, Києва, Мінська 360 разів будуть заповнювати глядачі. Близько шестимільйонів білетів для відвідування спортивних подій уже віддруковані і чекають своїх власників. Більше двох третин загальної кількості білетів призначені для наших співвітчизників — жителів

столиці, інших «олімпійських» міст, туристів з усіх кутків Радянського Союзу. Решту білетів придбають закордонні туристи та гості Олімпіади-80.

У Москві в період Олімпіади передбачається влаштувати близько 600 театральних спектаклів і до 1,5 тисячі концертів. Виконком Московської Ради народних депутатів вирішив перенести початок концертів і вистав у період Олімпіади на годину пізніше, щоб дати глядачам можливість поєднати відвідування спортивних змагань і культурних видо-

Редaktor М. УСПАЛЕНКО.

«Молодой коммунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины.

На українському мові.

ВК 62315.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

316050, МСП

м. Кировоград,

вул. Луначарського, 36.

відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2-45-36; відповідальний секретар, відділ учнівської молоді — 2-46-87; відділ комсомольського життя, відділ військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; фотолабораторія — 2-56-65; нічна редакція — 3-03-53.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

Індекс 61197.

Зам. № 40.

Тираж 53 500.